

www.szlakpiastowski.pl

Projekty współfinansowane przez

SAMORZĄD WOJEWÓDZTWA WIELKOPOLSKIEGO

www.wielka-petla.pl

WIELKA PĘTLA WIELKOPÓLSKI z nurtem przygody

W dłoń prawą ujęła atrybut nieduży.
Wpisz jego nazwę, nim do dalszej przystąpisz podróży.

				5			
--	--	--	--	---	--	--	--

Z tego miejsca zawróć ku Starówce konińskiej,
bo na rynku miejskim, w odległości bliskiej
znajdują się kolejne punkty tej wyprawy. 6
Jedź więc, ile sił w nogach – nie jesteś ciekawy?

Tutaj znajdziesz przepiękną, a gotycką farę.
To świątynia, co imię Bartłomieja nosi. 7
Drzemią w niej stare echa oraz duchy stare
i tu ostatnią posługę odprawiono Zosi.

Za ogrodzeniem tej gotyckiej fary
stoi pewien zabytek bardzo, bardzo stary.
Wygłada jak kręgiel? Lecz nie do gry służy! 8
Pomagał on dawniej kupcom w dalekiej podróży...

	2			
--	---	--	--	--

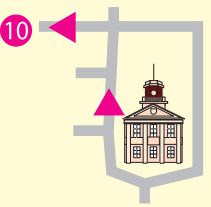
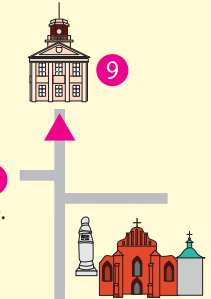
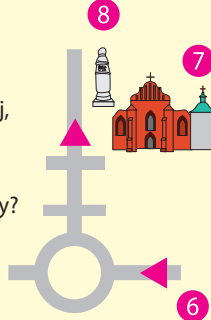
							3
--	--	--	--	--	--	--	---

Z kościoła do ratusza skieruj kroki żwawe, 9
tu mieszkaniec niejedną ważną niesie sprawę.
Tu te same miejskie rezydują władze,
co blisko sto lat temu – wcale nie przesadzę!
– obywatelstwo honorowe dały naszej Zosi;
więc się aż o wizytę w ratuszu dziś prosi.

Na szczycie ratusza – przyjrzyj się dokładnie! –
góruje wieża zegarowa, a z niej ładnie
miejski hejnał wybrzmiewa. Rzecz pewna!
A wiesz z czego ta wieża zrobiona jest? Z

				6	11	!
--	--	--	--	---	----	---

Wreszcie i punkt ostatni na szlaku wyprawy
nadszedł – jedź więc, skoroś ciekawy
w stronę ulicy – i tu zaskoczenie!
Co Zofii Urbanowskiej nosi dzisiaj imię. 10

Przy tej ulicy znajdziesz Urząd Stanu Cywilnego,
lecz nie zawsze takie było przeznaczenie jego!
Jeszcze sto lat temu ten budynek mały
dla Zofii Urbanowskiej świat stanowił cały.
Tu właśnie mieszkała do końca swych dni
i koniec wyprawy mamy także my. 11

Lecz hola! Na koniec zostawiłmy ostatnie pytanie
o to, jakie Zofia przed laty zyskała odznaczenie?
Pytanie jest trudne, lecz odpowiedź z rozpędu
znajdziesz na jednej ze ścian budynku urzędu.
To Oficerski

	10				
--	----	--	--	--	--

--	--	--	--	--	--	--	--

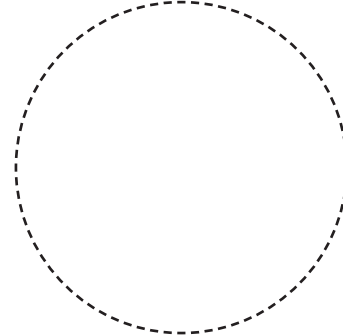
				7			
--	--	--	--	---	--	--	--

Gdy już rower swój schowasz i zasiądziesz w ciszy,
Gucio Zaczarowany niech do snu kołysz, niechaj Ci
Księżniczka słodkie nuci pieśni, niechaj Ci załśni
pięknie Złoty pierścień we śnie i wspomnienie
o Zofii niech Ci towarzyszy...

A gdy podróż Twa końca dobiegnie nareszcie,
odszukaj zagubione litery w tym tekście.
Hasła oznaczone wiernie cyferkami,
wnet ujawnią questu proste rozwiązanie.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
---	---	---	---	---	---	---	---	---	----	----

MIEJSCE NA PIECZĄTKĘ ↓

ROWEROWY QUEST

Śladami Zofii Urbanowskiej

po Ziemi Konińskiej

Projekt współfinansowany przez

SAMORZĄD WOJEWÓDZTWA WIELKOPOLSKIEGO

GDZIE TO JEST?

Trasa:
Kowalewek – Sławsk – Konin
Kowalewek – wieś w Polsce położona w województwie wielkopolskim, w powiecie konińskim, w gminie Rzgów
Sławsk – wieś w Polsce, położona w województwie wielkopolskim, w powiecie konińskim.
Konin znajduje się w centrum Polski przy autostradzie A2 pomiędzy Warszawą a Poznaniem. Dojechać można również drogą krajową 92 oraz 25.

POCZĄTEK QUESTU:
Izba Pamięci Zofii Urbanowskiej w Kowalewku, Sławsk.

RODZAJ QUESTU:
Rowerowy.

KIEDY ZAPLANOWAĆ PRZEJAZD QUESTU?
Najlepszy okres to wiosna-lato-jesień.

DŁUGOŚĆ TRASY:
14,5 km.

POTRZEBNY EKWIPUNEK:
kamizelka odblaskowa, długopis.

OPIEKUN QUESTU:
Lokalna Organizacja Turystyczna MARINA w Koninie
e-mail: kontakt@turystyka.konin.pl tel. (63) 246 32 48

AUTOR TEKSTU:
Iga Janiszewska-Pawlak

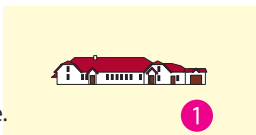
Witajcie, kolarze! Dzisiaj wyruszymy w podróż szlakiem piękna i dobrej nowiny. Nie będzie wszak biblijnie, jak sądzić by można po tej zapowiedzi – to rzecz nieostrożna.

Podróż nas powiedzie śladami kobiety, której nie poznamy twarzą w twarz, niestety, odkryć jednak możemy, co wciąż pozostało w mieście i ludzkiej pamięci – jest tego niemało!

W roku tysiąc osiemset czterdziestym dziewiętym przyszło na świat dziecko w Urbanowskich rodzinie. W dworze w Kowalewku miała cztery kąty i tę okolicę oglądała co dzień.

Zacznijmy więc podróż i opowieść o niej w Kowalewku, gdzie w dawnym folwarku ciągle wdzięczność tli się w pamięci ogarku, w pamiątkach i rzeczach należących do niej.

Tu na świat przyszła i żyła ona właśnie Zofia Urbanowska, pisarka, publicystka, pedagog, redaktorka i felietonistka; pamięć o niej w Koninie prędko nie zagaśnie.

Zanim ruszysz dalej, wpisz tu rozwiązanie, co stanowi odpowiedź na takie pytanie:
Cóż się dzisiaj mieści w tym domu kultury? **1**
Kogo upamiętnia (mimo skromnej postury)?

I	Z	B	A							4
										1
	K	O	W	A	L	E	W	K	U	

Gdy już się rozejrzysz po izbie pamięci, pora ruszać dalej – nie braknie Ci chęci?

Nie! Ruszajmy zatem drogą powiatową **2** w stronę Sławska, by tam znów ciut ruszyć głową.

Dotarłeś? To świetnie! Poszukaj więc teraz kościoła, co się nad Sławskiem dumnie rozpościera. To kościół świętego Wawrzyńca – to tutaj chrzest święty przyjęła mała Zosia, a z czasem – inne sakramenty.

W pobliżu kościoła czeka na Ciebie dziewczyna. To wyjątkowa święta – siostra Faustyna. Do pierś przyciska zeszytek niewielki. Wiesz, co to? Wpisz w pola właściwe literki.

									8	9
--	--	--	--	--	--	--	--	--	---	---

Gdy kości rozprostujesz i oczy nasycisz urodą tego miejsca, pięknem okolicy, **3** wsiądź znów na swój rower i ruszaj bez zwłoki drogą w stronę Konina – czeka świat szeroki!

Pamiętaj by wciąż jechać po niebieskim szlaku ulicą Zagórowską – czujnie pilnuj znaków, **4** a Cię żadna boczna ścieżka urodą nie skusi i znajdziesz następną ze śladów naszej Zosi.

Kolejny przystanek – to ulica Kolska! W granicach Konina kolejna część wyprawy już się rozpoczyna. Stoi tu bowiem przy ulicy potężne gmaszysko szkoły podstawowej – czy już jesteś blisko? **5**

A tuż przed tą szkołą znajdziesz pewien posąg. Zsiądź z roweru i spójrz, przyjrzyj się i osądź: czy rozpoznasz posągu piękną, dumną twarz? Przeczytaj tabliczkę – i odpowiedź znasz!

Tak, to nasza Zofia, bo właśnie jej imię ta jedna z najstarszych konińskich szkół nosi. To mieszkańcy w szczególnej wdzięczności godzinie zapragnęli upamiętnić postać i życie Zosi.

Dłonie Zosia splotła na podółku skromnie. i z cokołu patrzy uważnie, spokojnie.

